پیام یازده

ستارگان، مرد-فرزند، نوبرها، محصول، و یشم و سایر سنگ‌های نفیس

خواندن متون مقدس: مکاشفه ۱: ۲۰؛ ۲: ۱؛ ۱۲: ۱-۱۱؛ ۱۴: ۱-۵؛ ۲۱: ۹-۱۱، ۱۸-۲۱

۱. در زمان تنزل کلیسا، ایمانداران امین، ستارگان درخشان بوده، حامل شهادت زندهٔ عیسی هستند – مکاشفه ۱: ۲۰:

آ. مسیح آسمانی، آن ستاره است که از یعقوب بیرون آمده و ستاره صبح به عنوان پاداشی برای ایمانداران غلبه کننده است – اعداد ۲۴: ۱۷؛ مکاشفه ۲: ۲۸؛ ۲۲: ۱۶-۱۷.

ب. پیروان امین مسیح، ستارگان درخشان و زنده هستند، کسانی که از مسیح به عنوان ستاره درخشان و زنده پیروی می‌کنند – متی ۲: ۲-۱۲؛ میکاه ۵: ۲؛ دانیال ۱۲: ۳؛ مکاشفه ۱: ۲۰.

پ. ستارگان زنده از بینش آسمانی، زنده، به‌روز، و آنی مسیح به عنوان مرکزیت و عالمیت اقتصاد خدا پیروی می‌کنند – اعمال ۲۶: ۱۶-۱۸.

ت. ستارگان زنده، کسانی هستند که خدا را برکت و مردم خدا را برکت می‌دهند؛ هرچه بیشتر خداوند را برای مردم خدا ستایش کنیم و با ایمان از آنها به نیکی یاد کنیم، خود را بیشتر تحت برکت خدا قرار می‌دهیم. کسانی که درباره کلیسا مثبت سخن می‌گویند، برکت را دریافت می‌کنند، ولی کسانی که منفی سخن می‌گویند، خود را تحت لعنت قرار می‌دهند – اعداد ۲۴: ۹؛ افسسیان ۱: ۳؛ مزامیر ۷۱: ۱۴؛ ۱۰۳: ۱-۵؛ ۱۴۲: ۷؛ پیدایش ۱۲: ۲-۳؛ متی ۱۲: ۳۴-۳۷.

ث. ستارگان زنده به کلام نبوت متون مقدس توجه می‌کنند، «مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک تا روز بشکافد و ستاره صبح در دلهای شما طلوع کند» – ۲ پطرس ۱: ۱۹؛ یوحنا ۶: ۶۳؛ مکاشفه ۲: ۲۸.

ج. ستارگان زنده از روح هفت برابر شدت یافته مسرت برده و سرشار هستند تا آنها را برای بنای خدا به شدت زنده و درخشان سازد – ۳: ۱؛ ۴: ۵؛ ۵: ۶.

چ. ستارگان زنده، پیام‌آوران کلیساها هستند، کسانی که گوش شنوا برای آنچه روح به کلیساها می‌گوید دارند؛ آنها از مسیح پنوماتیک به عنوان پیام¬آور خدا و به عنوان پیام تازه از جانب خدا، مسرت می‌برند و او را تجربه می‌کنند تا بتوانند مسیح تازه و کنونی را برای شهادت عیسی، در مردم خدا توزیع کنند – ۱: ۲۰-۲: ۱؛ ملاکی ۲: ۷؛ ۳: ۱-۳.

ح. ستارگان زنده «فکرهای دل...عظیم» و «مباحثات دل...عظیم» دارند؛ آنها عاشقان خدا هستند که مثل «ستارگان» از «منازل خود» می¬باشند که به همراه خدا علیه دشمنش مبارزه کنند تا «مثل آفتاب، درخشان خواهند شد» – داوران ۵: ۱۵-۱۶، ۲۰، ۳۱؛ دانیال ۱۱: ۳۲؛ متی ۱۳: ۴۳؛ ر.ک. دانیال ۷: ۲۵.

خ. «ستارگان آواره [سرگردان]» کسانی هستند که در حقایق تغییرناپذیر مکاشفهٔ آسمانیْ ثابت نیستند، بلکه در میان مردم ستاره‌مانند خدا سرگردانند. برای اینکه ستارگان پایداری برای شهادت خدا باشیم، باید از هفت نوع افرادی که برای کلیسا آسیب هستند، برحذر باشیم – یهودا ۱۲-۱۳، ۱۹؛ ر.ک. ۱ قرنتیان ۳: ۱۷:

۱. عمون، خوشحال بود وقتی که قُدس خدا (نماد مسیح مجسم¬شده که بر زمین به عنوان محل سکونت خدا مسکن گزید – یوحنا ۱: ۱۴) مورد بی‌حرمتی قرار گرفت، وقتی که سرزمین نیکو (نشانگر مسیح با تمام غنا و فیض او به مردم خدا – کولسیان ۱: ۱۲) متروک شد، و وقتی که خاندان یهودا (نشانگر کلیسا – عبرانیان ۳: ۶) به تبعید رفتند. عمونیان نشانگر کسانی هستند که از مسیح، فیض خدا، و کلیسا متنفرند – حزقیال ۲۵: ۳.

۲. موآبیان از دیدن اینکه خاندان یهودا دیگر از امت¬ها جدا نیست، خوشحال بودند. از این رو، آنها نماد کسانی هستند که مایلند کلیسا را همنشین دنیا و کلیسا را مثل امت¬ها کنند – آ. ۸؛ مکاشفه ۲: ۱۲.
۳. اَدومیان، از نوادگان عیسو، برادر یعقوب، و از این رو پسرعموهای پسران اسرائیل بودند (پیدایش ۳۶: ۱)؛ اَدوم نشانگر انسان کهنهٔ تولد تازه نیافته، و اسرائیل نشانگر انسان نوین تولد تازه یافته است (رومیان ۶: ۶؛ غلاطیان ۶: ۱۶؛ فیلیپیان ۳ :۳)؛ اَدوم، سرشار از تنفر از اسرائیل بوده، مدام جویای انتقام و کینه‌توزی بود – حزقیال ۲۵: ۱۲.
۴. فلسطینیان به سرزمین نیکو بسیار نزدیک زندگی می‌کردند و حتی با اسرائیلیان می‌آمیختند. آنها نماد انسان طبیعی مردم مذهبی هستند. «اَدومیان» و «فلسطینیان» بیشترین آسیب را به زندگی کلیسا می¬رسانند– آ. ۱۵؛ ۱ قرنتیان ۳: ۱۲، ۱۶-۱۷.
۵. صور نماد کسانی است که جویای ثروت دنیوی هستند و به منافع خدا اهمیت نمی‌دهند – حزقیال ۲۶: ۲؛ ۲۸: ۱۲-۱۵؛ ر.ک. ۱ پادشاهان ۷: ۱۳-۱۴.
۶. صیدون، خَلَنگی خراشنده و خاری آزاردهنده برای خاندان اسرائیل بود. صور و صیدون یک جفت در نظر گرفته می‌شوند، بدین نشان که اگر ایمانداران، عاشق دنیا باشند و به غنای دنیوی اهمیت دهند، به خَلَنگ و خارها تبدیل می‌شوند که به زندگی کلیسایی آسیب رسانده، رشد حیات در کلیسا به عنوان زمین کشت شدهٔ خدا را مختل می‌کنند – حزقیال ۲۸: ۲۱، ۲۴؛ متی ۱۳: ۲۲؛ ۱ قرنتیان ۳: ۹؛ ر.ک. مکاشفه ۱۸: ۱۳.
۷. مصر ملتی بود که نه به خدا، بلکه به منابع خود وابسته بود. مصریان نمایانگر اشخاصی هستند که مستقل از خدایند، حکمت طبیعی خود را برای توسعهٔ منابع طبیعی خود به کار می‌گیرند تا از نظر تأمین غنی بوده و یک منشأ تأمین برای دیگران باشند – حزقیال ۲۹: ۲-۹؛ ر.ک. خروج ۴: ۱-۹.

۲. مرد-فرزند نشانگر غلبه کنندگانی است که با مسیح همکاری می‌کنند تا علیه دشمن او بجنگند و پادشاهی خدا را بیاورند – مکاشفه ۱۲: ۱-۱۱:

آ. راه تبدیل شدن به مرد-فرزند، تقویت شدن ما در انسان درونی است، که توانمند شویم تا غنای مسیح را تجربه کنیم، و با پوشیدن زره خدا توسط دعا خوانی کلام کشنده، قوی شویم – افسسیان ۳: ۱۶، ۱۸؛ ۶: ۱۰-۱۱، ۱۷-۱۸؛ مکاشفه ۱: ۱۶؛ ۱۹: ۱۳-۱۵.
ب. «ایشان بوساطت خون بره و کلام شهادت خود بر او غالب آمدند و جان خود را [حتی تا به مرگ] دوست نداشتند» – ۱۲: ۱۱:
۱. «خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد» – ۱ یوحنا ۱: ۷.
۲. کلام شهادت ما، بیان و اعلام حقایق الهی پیروزیِ مسیح به دیگران است – ۱ قرنتیان ۱۲: ۳ب؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۳.
۳. دوست نداشتن زندگی روان خود حتی تا به مرگ به این معناست که ما برمی¬گزینیم خداوند را به طور اعلی دوست بداریم و به هیچ وجه به خودمان زندگی نکنیم – کولسیان ۱: ۱۷، ۱۸ب.
پ. اَبیجایِل نماد کلیساست که با مسیح جنگجو یک است تا در میان رنج‌ها برای پادشاهی خدا مبارزه کند – متی ۱۲: ۳؛ ۱ سموئیل ۲۵: ۴۲:
۱. شوهر قبلی ابیجایل، نابال (به معنی «نادان»)، نشان می‌دهد که انسان کهنهٔ ما چقدر در ترک مسیح شرور است؛ نابال در زمان مستمندی داوود، او را تحقیر، رد و با او مخالفت کرد – آآ. ۱۰-۱۱، ۲۵؛ ر.ک. امثال ۱: ۷؛ ۱۳: ۲۰.
۲. وقتی طبیعت فاسد ما، که مسیح را رها، رد و تحقیر می‌کند، نابود می‌شود، ما به همتای مسیح تبدیل می‌شویم که در میان رنج‌ها از او پیروی می‌کند و برای پادشاهی خدا می‌جنگد – ۱ سموئیل ۲۵: ۳۶-۴۲؛ مکاشفه ۱: ۹.

ت. جدعون و سیصد نفر از مردانش نشانگر گروهی از غلبه کنندگان هستند که به همراه مسیح برای آوردن پادشاهی او، مبارزه می کنند – داوران ۶: ۱-۶، ۱۱-۳۵؛ ۷: ۱-۸، ۱۹-۲۵:
۱. آنها حاضر بودند فداکاری کنند تا توسط خدا برای برآورده شدن کلام خدا و انجام اقتصاد او مورد استفاده قرار گیرند – آآ. ۱-۸؛ ۸: ۴.
۲. آنها در نبرد مبارزه کرده و زحمت کشیدند، اما کل جماعت، دشمن را تعقیب و محصول را درو کردند، بدین نشان که ما وقتی غلبه می کنیم، کل بدن احیا می‌شود – ۷: ۲۲-۸: ۴؛ کولسیان ۱: ۲۴؛ مزامیر ۱۲۸: ۵.

۳. غلبه کنندگان اولیه، اولین رسیده¬ها در مزرعهٔ خدا هستند، که قبل از [برداشت] محصول، به عنوان نوبرها برای خدا و بره، درو می شوند – مکاشفه ۱۴: ۱-۵:

آ. ربایش عمدتاً برای مسرت ما نیست، بلکه برای مسرت خداست؛ ما باید خود را آماده سازیم تا نه برای خوشحالی خود، بلکه برای برآوردن مقصود خدا، ربوده شویم – ۱۲: ۵، ۷-۱۱؛ ۱۴: ۱، ۴ب؛ ۱۹: ۷.

ب. معنای ربایش، بُرده شدن به حضور خداوند است؛ برای اینکه به حضور خداوند بُرده شویم، باید امروز در حضور او باشیم و یاد بگیریم که در تماس با خداوند، نزدیکی و محبت داشته، قلبی داشته باشیم که خداوند را برای مقصودش عشق ورزیده و قدردانی می¬کند – ۲ قرنتیان ۲: ۱۰؛ ۴: ۶-۷؛ ۱ یوحنا ۱: ۳.

پ. ربایش غلبه کنندگان، برای شکست دادن دشمن و راضی کردن خداست:
۱. خدا به ما نیاز دارد که ربوده شویم، به سوی او و تخت او بالا رویم، تا بتوانیم علیه دشمن بجنگیم – مکاشفه ۱۲: ۵، ۷-۱۱.
۲. خداوند به مرد-فرزند نیاز دارد تا علیه دشمن او بجنگد، ولی برای رضایت خود، او به نوبرها نیاز دارد – ۱۴: ۱، ۴ب؛ ر.ک. غزل غزلها ۸: ۶، ۱۳-۱۴.
۳. نوبرها، اولین¬هایی هستند که در میان محصولات خدا به بلوغ می‌رسند – کولسیان ۲: ۱۹؛ عبرانیان ۵: ۱۴-۶: ۱؛ افسسیان ۴: ۱۳؛ فیلیپیان ۳: ۱۵؛ ر.ک. لوقا ۲۱: ۳۶.
۴. نوبرها به عنوان مسرت تازه برای خدا و برای رضایت او، به خانهٔ خدا در صهیون ربوده می‌شوند – خروج ۲۳: ۱۹آ؛ لاویان ۲۳: ۱۰؛ ر.ک. رومیان ۸: ۲۳.

ت. ربایش ما به بلوغ ما در حیات الهی توسط راه رفتن ما با خدا بستگی دارد – که او را به عنوان مرکز و همه چیز خود برگیریم و همه کار را طبق مکاشفه و رهبری او انجام دهیم – پیدایش ۵: ۲۲-۲۴؛ عبرانیان ۱۱: ۵-۶.

ث. محصول، که نشانگر اکثریت ایمانداران است، از نوبرها دیرتر رسیده خواهد شد؛ محصول توسط مسیح به عنوان دروگر در پایان مصیبت عظیم در بازگشت او که بر روی ابری سفید نشسته است، درو خواهد شد – مکاشفه ۱۴: ۱۴-۱۶.

۴. ایمانداران غلبه کننده، با یشم و سایر سنگ‌های نفیس نشان داده می‌شوند – ۲۱: ۹-۱۱، ۱۸-۲۱:

آ. یشم نشانگر ظاهر خداست که با جلال خدا به عنوان نور اورشلیم نو برای ابراز خدا می درخشد – ۴: ۳؛ ۲۱: ۱۱، ۱۸-۱۹.

ب. سایر سنگ‌های نفیس نشانگر غنای زیبایی مسیح در جوانب مختلف برای بنیان گذاری سکونتگاه جاودان خداست – آآ. ۱۹-۲۱.

پ. توسط روح داوری، روح سوزان، و روح جاری – خداوند روح – ما در حال دگرگون شدن توسط تجارب غنای مسیح به عنوان خدای رستاخیز هستیم که از طریق رنج‌ها، فشارهای تحلیل¬دهنده و کار کشندهٔ صلیب به دست می¬آید – اشعیا ۴: ۴؛ ۱۱: ۲؛ یوحنا ۴: ۱۴ب؛ ۲ قرنتیان ۱: ۸-۹.

ت. از طریق فرآیند دگرگونی، ما به ضعف‌های خود می‌بالیم و به مسیح عیسی فخر می¬کنیم تا قدرت مسیح به عنوان فیض بر ما مسکن گزیند [سایه افکند] – آ. ۱۲؛ ۱۱: ۳۰-۳۳؛ ۱۲: ۷-۹؛ رومیان ۵: ۳؛ ۱ قرنتیان ۱: ۲۹-۳۱؛ فیلیپیان ۳: ۳.

ث. با رشد ما در حیات الهی در مسیح به عنوان سنگ زنده، ما در حال دگرگون شدن به شکل سنگ‌های نفیس هستیم؛ از طریق فرآیند دگرگونی، خدای سه¬یکتا در ما نهاده می¬شود و همراه با ما ساختار می‌یابد تا فیض پرجلال او ستوده شود، فیضی که در آن محبوب به رایگان به ما بخشیده شده است که ما به اورشلیم نو به عنوان پایان کل کتاب مقدس و مژده برای کل عالم تبدیل شویم – ۱ پطرس ۲: ۴؛ ۱ قرنتیان ۳: ۱۲آ؛ افسسیان ۱: ۶؛ مکاشفه ۲۱: ۱۸-۲۱.

© 2026 Living Stream Ministry